

Er is verzet nodig tegen de afbraak van onze sociale voorzieningen. Er is genoeg voor iedereen om een waardig bestaan te leiden en voor dat uitgangspunt moeten we gaan staan. In Nederland gaat er alleen al naar de rente op de staatsschuld jaarlijks 8 miljard euro direct in de kas van de banken – een veelvoud van wat de opvang voor vluchtelingen kost.

Daarbij komt dat de mensen die naar Nederland komen volledig zouden kunnen meedraaien in de samenleving. Dit is precies wat ze zelf ook willen en dit zou ook geen probleem moeten opleveren. Met meer mensen zullen de behoeften van de samenleving evenredig mee stijgen. Dat zal dus ook op de arbeidsmarkt voelbaar zijn. Wanneer blijkt dat dit niet zo is zouden we de werkdruk die er nu is kunnen spreiden. Daarmee zouden we dan zelfs minder hoeven te werken.

We hebben een totaal andere manier van denken nodig. Met de politieke armoede in Nederland worden nu de slachtoffers van het afbraakbeleid tegen de vluchtelingen uitgespeeld. Daarmee lopen we het risico allen met lege handen achter te blijven omdat de ware oorsprong van onze problematiek niet geadresseerd wordt.

**“IF YOU ARE NOT CAREFUL, THE NEWSPAPERS
WILL HAVE YOU HATING THE PEOPLE WHO ARE
BEING OPPRESSED AND LOVING THE PEOPLE
WHO ARE DOING THE OPPRESSING.”**

MALCOLM X

**WWW.ANARCHISTISCHEGROEPNIJMEGEN.NL
AGN@RISEUP.NET | FACEBOOK.COM/AGNIJMEGEN**

SAMEN TEGEN DE VERDEEL- EN-HEERS-POLITIEK

Door Tommy Ryan – Anarchistische Groep Nijmegen

HOE DE SAMENLEVING WORDT UITGESPEELD TEGEN VLUCHTELINGEN

Nu er sinds deze zomer ook weer meer vluchtelingen naar Nederland komen klinkt het geluid steeds sterker dat er écht geen ruimte voor hen is – zelfs dat er geen ruimte dóór hen is. Vooral dit laatste hoort men zeggen over de woningmarkt, maar dit geldt ook voor bijvoorbeeld de zorg. De afgelopen jaren hebben we echter gezien dat politieke partijen over het hele spectrum hebben bijgedragen aan de uitverkoop van onze sociale voorzieningen – van PvdA tot VVD en PVV tot GroenLinks. In plaats van een gemeenschappelijk front te vormen tegen de verantwoordelijken, worden we met de irrationaliteit van het moment nu echter tegen elkaar uitgespeeld en vecht men met elkaar om de kruimels.

Eigenlijk alle politieke partijen dragen verantwoordelijkheid voor de sociale afbraak van Nederland en de stemmingmakerij die hierbij inmiddels op gang is gekomen. Allen vinden het compleet normaal dat er topfunctionarissen zijn die tonnen verdienen, dat er miljarden in straaljagers wordt geïnvesteerd, (private) banken overeind worden gehouden en dat er ondertussen wordt bezuinigd op zorg, onderwijs, sociale woningbouw en werkloosheidssteun. Met de nieuwe vluchtelingenstroom die deze zomer op gang is gekomen diende zich het perfecte zwarte schaap aan om de oorzaak van het sociale verval in de schoenen te schuiven – verval dat steeds tastbaarder wordt.

Door de wegbereiding van Geert Wilders en zijn PVV zien we dat racistische en nationalistische politiek steeds dieper geworteld zijn geraakt in Nederland. De stemmingmakerij tegen de vluchtelingen komt daarbij uit alle hoeken. Een klassiek voorbeeld is Tweede Kamerlid Halbe Zijlstra (VVD). Hij hielp perverse fantasieën de wereld in over vluchtelingen die “ooglidcorrecties, borstverkleiningen of –vergrotingen” en “complete tandrenovatie” zouden genieten op ‘onze kosten’. Het politiek correcte gekonkel dat pas op gang komt als er ophef ontstaat spreekt boekdelen. Hij censureert zichzelf achteraf alsnog, maar hoe lang is dit nog nodig?

Zijlstra was slechts één van de vele gedreven politici die de afgelopen tijd stonden te trappelen om ‘streng doch rechtvaardig’ grenzen te stellen voor de vluchtelingen. Maar waar hebben we het nu eigenlijk feitelijk over?

DE AFBRAAK VAN SOCIALE HUUR

Waarom is er bijvoorbeeld eigenlijk een tekort aan sociale huurwoningen? Het tekort aan sociale huurwoningen is niet iets dat afgelopen zomer plotsklaps is ontstaan. Het bestaat eigenlijk al sinds de jaren '80. Sinds 2014 wordt de sociale woningmarkt echter rigoureus hervormd. Deze herstructurering bestaat uit maatregelen die leiden tot vergaande privatisering in de sociale woningmarkt. Alleen vorig jaar zijn al ruim 7000 sociale huurwoningen aan grote investeringsmaatschappijen (met winstoogmerk) verkocht. In totaal is de verwachting dat als deze plannen volledig doorgang vinden er 200.000 tot 300.000 sociale huurwoningen in private handen komen.

Voorbeelden van grote herstructureringen in Nijmegen zijn te zien in wijken als het Waterkwartier, de Wolfskuil en het Willemskwartier. In al deze wijken is een groot deel van de sociale huurwoningen gesloopt en hiervoor zijn duurdere koopwoningen in de plaats gekomen. De woningen liggen vaak dicht bij het centrum en de grond er van is de afgelopen jaren sterk in waarde gestegen. Hierop wordt getracht flinke winsten te behalen. Er is wel een terugkerbeleid voor de oorspronkelijke buurtbewoners maar een groot deel kan de stijging van de lasten niet betalen. De oude bewoners worden daarmee vaak naar de buitenring van de stad verbannen waar de grond (nog) relatief goedkoop is. Dit proces is gaande op veel plekken in Nederland en Europa en heeft grote gevolgen op het bestaan van mensen. Het is een regelrechte aanval op de bestaan-zekerheid van de onderste helft van de maatschappelijke ladder.

AFBRAAK VAN DE ZORG

Niet alleen de sociale woningmarkt maar ook de zorg ligt onder vuur. Ook hierover horen wij tegenwoordig de meest waanzinnige verhalen over de ronde doen: van de zorg voor ouderen tot wachtrijen in ziekenhuizen en daklozen die geen onderkomen hebben, plots staat alles in relatie tot de vluchteling. Opeens lijken mensen zich wel te interesseren

om de zorg voor ouderen en daklozen.

Maar wat is er eigenlijk aan de hand in de zorg? Al tijden hebben we te maken met een stijging van het eigen risico en het verdwijnen van allereerste voorzieningen uit het zorgpakket, bezuinigingen in de thuiszorg, een herstructurering van de langdurige zorg, allen hebben ze enorme effecten op kwetsbare mensen in onze samenleving. Deze bezuinigingen en de groeiende invloed van het geld op onze zorg zijn bewuste politieke keuzes. En dan hebben we het nog niet eens gehad over de toenemende invloed van de zorgverzekeringen op de dagelijks werkomstandigheden en aandacht van het zorgpersoneel.

VERANTWOORDELIJKHEID VAN DE POLITIEK

Het dwaalspoor dat de politiek heeft uitgezet in het politieke debat over de sociale afbraak leidt er uiteindelijk toe dat vluchtelingen nu als schulden kunnen worden aangewezen. Zo'n beetje alle politieke partijen steunen de economische herstructurering van Nederland waarbij onderlinge solidariteit en zorg voor elkaar wordt afgebroken – ten bate van de totale individualisering. Het is zaak te herkennen waar de oorsprong van de tekorten liggen en wie hier financieel gewin uit haalt. Uiteindelijk zijn het namelijk de private investeerders, grote ondernemingen, huisjesmelkers en jawel zelfs tandartsen die nu cashen op de opengebroken woningmarkt – op onze rekening. Voor de zorg geldt dit voor verzekeringsmaatschappijen, banken en diezelfde private investeringsmaatschappijen. Zij hebben het karkas van het ooit op solidariteit gebaseerde zorgsysteem in Nederland omgetoverd tot een geïndividualiseerd en door winst gedreven bedrijf.

KLASSENSTRIJD EN INTERNATIONALE SOLIDARITEIT VAN ONDEROP

Als we effectief de wind uit de zeilen willen nemen bij rechts zullen we de sociale problematiek waarmee we worden geconfronteerd moeten adresseren. Het is belangrijk om vluchtelingen te steunen, maar door alleen maar hier op te focussen lopen we het risico dat we als beweging gemarginaliseerd worden en dat rechts een monopolie op deze thema's weet te verwerven – iets dat al gaande is. Daarbij zijn deze thema's onherroepelijk met elkaar verbonden.